

JANINA KULCZYŃSKA

Warszawa, 18 stycznia 1950 r. Aplikantka sądowa Irena Skonieczna, działając jako członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, przesłuchała niżej wymienioną osobę, która zeznała, co następuje:

Imię i nazwisko	Janina Kulczyńska z d. Augustyniak
Data i miejsce urodzenia	24 czerwca 1891 r. w Warszawie
Imiona rodziców	Józef i Maria z d. Pietrzak
Zawód ojca	robotnik
Przynależność państwowa i narodowość	polska
Wyznanie	zymskokatolickie
Wykształcenie	umie pisać i czytać (słabo)
Zawód	trajbiarka
Miejsce zamieszkania	Warszawa, ul. Krochmalna 28 m. 21
Karalność	niekarana

Wybuch powstania warszawskiego zastał mnie w domu przy ul. Krochmalnej 28. Dnia 7 sierpnia 1944 roku rano około godz. szóstej przeszłam do schronu w Hali Mirowskiej, dokąd od kilku dni chodziłam wraz z mężem, bojąc się zostawać w domu. Tego dnia około południa Niemcy zajęli halę. Kazali zgromadzonej tam ludności wyjść na ulicę. Poprowadzili nas ul. Wolską. Widziałam tutaj stosy ciał ludzi pomordowanych przez Niemców. Za ul. Okopową Niemcy oddzielili kobiety od mężczyzn. Nas poprowadzili do kościoła na Woli. Stałyśmy przed kościołem, gdy zajechał samochód z uzbrojonymi Niemcami. Byłyśmy przygotowane na śmierć. Jednak Niemcy w ten sposób tylko „bawili się” nami. Samochód odjechał, a nam kazali wyjść poza Warszawę, dokąd chcemy. Mężczyźni, jak później się dowiedziałam, zostali wywiezieni do Pruszkowa, a stamtąd do Niemiec.

Na tym protokół zakończono i odczytano.